

„Чарли и фабрика чоколаде“, Роалд Дал

Бајка о Чарлију и чоколади

„Чарли и фабрика чоколаде“ је књига која говори о дечаку по имену Чарли и његовој скромној породици који једва преживљавају зимске дане. За то време друга деца уживају играјући игрице и једући слаткише који се производе у фабрици чоколаде господина Вонке. О тим слаткишима Чарли само може да машта.

Чарли је живео са мамом, татом и њиховим родитељима у малој кућици без воде грејања и других ствари које су неопходне за нормалан живот. Преко пута њихове куће налазила се најпознатија фабрика чоколаде на свету. Пошто су били врло сиромашни, Чарлијеви родитељи су само једном годишње могли да му приуште такав слаткиш и то за његов рођендан.

Једног дана цео град је обасјала срећа када су чули да ће господин Вонка по први пут дозволити да петоро деце и њихови пратиоци уђу у фабрику. То ће бити она деца која пронађу златну улазницу. Првих пар дана четири улазнице су пронашла најбогатија и најразмаженија деца која су дневно куповала по 20 чоколада. Последњег дана, пету улазницу пронашао је Чарли када је случајно нашао новац на улици и купио чоколадицу.

Књига даље прати авантуре јунака у фабрици чоколаде. Договор између деце и господина Вонке је био да се ништа не дира и не испробава без његове дозволе. Међутим, деца и њихови родитељи су показали нестрпљивост, похлепу, себичност и посегнули су за слаткишима и другим изумима упркос забране. Једини који су се придржавали договора и уздржавали од свих примамљивих послатица били су најскромнији међу њима – Чарли и његов деда. Скромност, послушност и поштење Чарлија довели су до тога да господин Вонка увиди његове врлине и богато га награди. Како није имао друге ближе рођаке, он одлучује да Чарлију и његовој породици поклони фабрику и на тај начин им омогући лагоднији живот. Такву одлуку је донео јер је схватио да се Чарли и његова породица искрено диве његовој фабрици и изумима.

Ова књига показује како се врлине као што су скромност, поштење и разумност и даље цене. Те особине није поседовао само Чарли већ и његови родитељи, бака и деда и сам господин Вонка. Роман због тога подсећа на бајку. На једној страни писац приказује лоше особине деце - прождрљивост, безобзирност, превише гледања телевизије, а на другој како би требало да се понашамо - да проводимо више времена напољу и да не једемо превише слаткиша. Бајковити су и необични помоћници господина Вонке, патуљци и веверице, као и чудновате направе у фабрици.

Књигу препоручујем и деци и одраслима јер је врло духовита, пуна занимљивих авантура. Она ми је помогла да спознам да треба да будем задовољна оним што имам, да се радујем малим стварима, ценим све што су други постигли и да се не подсмевам туђим достигнућима. Верујем да ће и други читаоци то увидети.